

Плуралист

на свой ред се бият с християните, тъй като християните вярват във възкресението на Иисус. А пък и християните са добри – 2000 години воюват помежду си заради различното тълкуване на един или два библейски стиха. Едни поръсват с вода, други потапят във вода и заради това са изгорени цели общини. Ян Хус е изгорен, дете разбира по-различно Писанието, а някои направо пишат нови писания. Секти много се навъдиха... и всички се наричат християни, дори невярващите ходят ту при едни, ту при други. Наскоро ме попитаха:

- Към коя религия спадаш?

Отговорих:

- По принцип към никоя.

- Ами аз – казва човекът - не знам: баща ми е ктолик, майка ми православна. Аз какъв съм тогава?

Замислих се, след това реших да уточня въпроса:

- А ти в какъв Бог вярваш?

- В Бог? – Учудва се той. – А какво общо има това?

Ето до какво доживяхме - религиозната принадлежност определят като националност.

Аз пък уважавам всички, всякакви убеждения приветствам, толерантен съм към всякакви вероучения и съм готов с всички да споделя външната страна. По принцип вярвам, че Бог съществува, но съм толерантен към всички: в крайна сметка всички вярват в Бога, дори атеистите. Имаше такъв случай. Една учителка пита своя ученик:

- Кой е създал теорията за еволюцията?

Момчето се замисля. И отговаря.

- Дарвин.

- Слава Богу - въздъхва облекчено учителката.

Предпочитам да живея в мир с всички, да заглаждам острите ъгли, да намирам консенсус, да правя компромиси. Например - искате територии? Ето! И Йерусалим добавям, и всичко ... заради една целувка с комшията. Ето това е политика, това са миротворците, това е пример за подражание!

Разбира се, и аз си имам проблеми: някои смятат, че съм дебел. Това е от глад. Съдете сами: още не е свършил Йом Кипур, започва Рамадан, а пък католическите и православните пости са между тях. Постите минават, започват проблеми с кухнята: свинско и заешко – нечисто при евреите; мюсюлманите и

адвентистите не ядат салам, а вегетарианците и пилешко не ядат. Е, със зеленчуци и зърнени храни няма да надобелееш. Нищо, един грях по-малко, Бог няма да ме обвини в чревоугодничество. Аз и религиозни обреди спазвам. Ако Мохамед е прав, аз пет пъти на ден намаз правя (това дори е полезно като физическо упражнение), веднъж в годината пътувам до Мека и в петък посещавам джамията. Ако Моисей е прав, почитам всички юдейски празници, по време на шабат паляя свещи, ходя в синагогата.

Ако пък Иисус е прав, тогава изобщо е много просто: обичам и уважавам всички, в неделя ходя

М

нозина сигурно няма да ме разберат, но аз съм един съвсем нормален човек. Ако всички бяха толкова нормални като мен, нямаше да има войни, нито напрежение, нито религиозни разпри. Вижте какво става наоколо: поради това, че евреите не са поискали да приемат още един пророк – Мохамед - към множеството свои пророци, сега са преследвани от мюсюлманите, а те

на църква (ту в една, ту в друга), веднъж в месеца се изповядвам при попа и се причастявам (напоследък все по-често), а веднъж в годината – поклонение в Йерусалим. Десятька си разделих на много малки части и плащам на всички, където може: и на обществени, и на религиозни, и на благотворителни организации. Да, това, разбира се, никак не е лесно, а пък и с работата вечно имам проблеми.

Определено ще бъда възнаграден някъде там. Постоянно съм в конфликти с трудовата борса. Не разбират, че не мога да ходя на работа. А кога според вас да ходя? В неделя всички нормални християни имат почивен ден, в събота почиват юдеите и адвентистите, в петък – мюсюлманите, бахайците се събират в четвъртък, в сряда медитирам, във вторник посещавам кръжока на атеистите, а пък в понеделник... Трябва все пак един ден да си почина от всичко това, нали?

Веднъж пожертвах почивния си ден и отидох на работа. Поработих един час и казвам на шефа:

- Слушай, време е за моята молитва.

Шефът прояви разбиране и ми разреши (в страната ми има свобода на вероизповеданията). Сложих си в ъгъла килимче, помолих се по посока на Мека, след това – по посока на Йерусалим, след това към местната Православна църква. Докато се молах на светиите, дори обедната почивка изпуснах, а след като поговорих с духа на Кришна и медитирах, казвам на шефа:

- Отивам да изпуша една цигара, днес така и така съм пренатоварен.

А той ми отговаря:

- От утре по цял ден ще си пушиш... вкъщи, а за днес работното време свърши.

И до днес съм гонен за вярата си: не получавам помощи за безработни. Определено ще има за мен награда...

Нещо, което не обичам, е сектантството: „Който не е с нас, е против нас!“ Ето например свидетелите на Йехова: казват, че ако не съм в тяхната организация, няма да видя рая, точно както собствените си уши. Макар че не съм записан при тях, все пак разпространявам сп. „Стражева кула“. Четохте ли го?

Да-да... Ако на някого му е интересна интимната страна на нещата, ето! В джамията не ме питаха за документи. А когато им обясних убежденията си, моллата ми предложи и езика си да обрежа. Добре, че съм запознат с Корана, та успях да забележа крайностите. А баптистите! Те са минали всички граници, изискват невъзможното – обрязване на сърцето! Та това е варварство, извращение някакво, нито един хирург няма да извърши такава операция – проверих.

Но аз съм свободен човек – на никого не принадлежа, никъде не се задържам особено, пред никого не се отчитам. Всички искат само към тях да принадлежиш – егоисти! Но заради мира и всеобщото

благополучие аз съм за всички, за всички съм свой.

Представете си какво би станало, ако в кръжока на атеистите разберат, че съчувствам на християните, или ако биха разбрали, че в обществото на екстрасенсите преподавам основите на магията?! Вече не говоря за това, какво би станало, ако молата разбере, че в синагогата седя до източната стена, или ако равинът узнае, че съм активист в Православната църква!..

Нищо, някога ще си имаме своя организация. В нея ще има достъп всеки (разбира се, освен ограничените сектанти). Чували ли сте за бахайците? В техния храм в Хайфа има вход за представители от девет религии. По същия начин и в нашия храм ще има девет входа - за представителите на деветте религии; и един изход - за плуралистите.

Само ще трябва да поработим над някаква литература - такава, като Корана, Библията, книгата на Мормон и други произведения. Защо казвам „ние“? Защото имам много съмишленици навсякъде и макар че още си нямаме организация, название вече имаме – „Плуралист“. Само да не го урочасаме...

Тенади Фишбайн

